

ORATIONES QUÆDAM

(Apud Bandini, *Catalog. bibl. Laur.*, pag. 183.)VIII KAL. OCTOBRIS. *Pro conceptione S. Joannis Baptistæ.* A

Oratio. Omnipotens sempiternæ Deus, qui instituta legalia et sanctorum præconia prophetarum in diebus conceptionis beati Baptistæ Joannis implesti, præsta, quæsumus, ut cessantibus significationum figuris, ipsa sui manifestatione veritas eloquatur. Per, etc.

Secr. De quæsumus, misericors Deus, ut mysticis Ecclesiæ tuæ beati Baptistæ Joannis exordiis, et sacris erudita præconiis ad iram venturi judicii declinandam dignos salutis fructus jugiter operetur. Per, etc.

Ad comm. Benedic, Domine, plebem tuam, et beati Joannis Baptistæ deprecationibus confidentem tribue consequi devotionis auxilium. Per, etc.

VIII. Id. OCTOBRIS. *Sanctæ reparatæ virginis.* B

Concede quæsumus, Domine, fidelibus tuis digne sanctæ Reparatæ celebrare mysteria, ut qui ejus solemnia fideliter exequuntur, et hic experiantur auxilium, et æternitatis effectibus apprehendant. Per, etc.

Secr. Hæc dona, petimus Domine, placatus intende, et ut ipsi acceptabiles simus, sacrificium cordis contritione, hæc hostia præcibus martyris tuæ Reparatæ tibi placita consecretur. Per, etc.

Comm. Hæc nos communio gratiæ tuæ, petimus Domine, tibi reddat acceptos, et divinis mysteriis instauret nostra corda martyris tuæ Reparatæ commemoratio veneranda. Per, etc.

VIII KAL. NOVEMBRIS S. *Miniatis martyris.*

Oratio. Omnipotens sempiternæ Deus, qui per gloriosa bella certaminis ad immortales triumphos martyres extulisti Miniatem et socios ejus, da cordibus nostris dignam pro eorum commemoratione lætitiã, ut quorum corpora pio amore celebramus, eorum precibus adjuvemur. Per, etc.

Secr. Salutare sacrificium, Domine, populus tuus semper exultet, quo et debitus honor sacris martyribus exhibetur, et sanctificationis tuæ munus acquiritur. Per, etc.

Ad comm. Celebrantes martyrum tuorum Miniatis et sociorum ejus beatam passionem, ipsorum nobis, quæsumus, fiant intercessione salutaria in quorum natalitiis sunt exultanter impleta. Per, etc.

Id. Nov. S. *Britii confessoris.*

Propitiare, Domine, populo tuo, ut quem in frequentatione beati sacerdotis et confessoris tui Britii tribuis interesse, protectione perpetua semper facias esse securum. Per, etc.

Secr. Grata tibi sint quæsumus Domine, munera quæ in beati sacerdotis et confessoris tui Britii commemoratione deferimus, obsecrantes, ut quæ ore prosequimur, contingamus et mente. Per, etc.

Ad comm. Præsta, quæsumus, Domine, ut beati sacerdotis et confessoris tui Britii, cujus festivitatem celebramus, precibus indulgentiam sentiamus. Per, etc.

PŒNITENTIALE GERUNDENSE

(Apud Florez, *España Sagrada*, tom. XLIII.)*Pœnitentium reconciliatio juxta antiquam Ecclesiæ Gerundensis consuetudinem.*

Hora nona decantata, sit episcopus indutus alba stola, cappa, et duo archidiaconi cum eo in albis stolis sine dalmaticis, et subdiaconus unus et acolythi duo simul in albis et cum cruce et candelabris accensis, et cum aqua benedicta: et episcopus veniat cum illis et cum omni clero usque ad portas ecclesiæ nihil dicendo. Stentque præsentibus ibi extra ipsas januas ecclesiæ pœnitentes qui reconciliandi sunt. Sintque cum illis sacerdotes eorum, qui de conversatione et emendatione vitæ ipsorum pœnitentium, et si digne pœnitentiam sibi unjunctam pro totis viribus suis ol-

servaverint, et si etiam ipsi sacerdotes ad hoc ex officii sui debito sollicitè vigilaverint episcopo verum testimonium ferant. Dicitque unus archidiaconus excelsa voce stans extra fores ecclesiæ cum pœnitentibus:

Adest, O venerabilis pontifex, tempus acceptum, dies propitiationis divinæ et salutis humanæ quo mors interitum et vita æterna accepit principium: quando in vineam Domini Sabaoth sic novorum plantatio facienda est, ut purgetur exsecratio vetustatis. Quamvis enim ad viam bonitatis et pietatis

Dei nihil temporis vacet, nunc tamen largior per indulgentiam est remissio omnium peccatorum, et copiosior per gratiam assumptio renaſcentium. Augemur regenerandis; crescimus reversis. Lavant aquæ, lavant lacrymæ. Inde est gaudium vocatorum, hinc lætitia de absolute pœnitentium. Inde est quod supplices tui postquam in varias criminum formas, neglectum mandatorum cœlestium et morum probabiliū transgressione ceciderunt, humiliati atque prostrati prophetica voce clamant dicentes: *Peccavimus cum patribus nostris, injuste egimus, iniquitatem fecimus; miserere nostri, Domine, miserere nostri; et evangelicam vocem non frustra aure capientes: Beati qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur, manducaverunt, sicut scriptum est, panem doloris; lacrymis stratum rigaverunt, cor suum luctu, corpus suum afflixerunt jejuniis, ut animarum reciperent quam perdiderant sanitatem. Unicum itaque est pœnitentiæ suffragium, quod et singulis prodest, et omnibus in commune succurrit.*

Hoc finito, stet episcopus in ostio ecclesie et faciat exhortationem ad pœnitentes. Sed quia dies hæc per ipsa hodierna opera medicine nostri Redemptoris, quæ nobis evangelica lectio repræsentat, dies est remissionis et gratiæ, ipsis ingemiscentibus et magnis lacrymis et profundis suspiriis morum emendationem promittentibus, pœnitentiæ pondus usque in octavas Pentecostes misericorditer relaxet, et dicat hanc antiphonam cum cantu: Venite, venite, venite, filii; et chorus respondeat: Audite me, timorem Domini docebo vos. Et diaconus ex parte pœnitentium dicat: Flectamus genua. Deinde dicat alter diaconus: Levate. Et secundo repetat episcopus: Venite, venite, venite, filii; et chorus: Audite me, timorem Domini docebo vos. Et archidiaconus: Flectamus genua; et alter: Levate. Et episcopus: Venite, venite, venite, filii. Et chorus: Audite me, timorem Domini docebo vos. Et archidiaconus: Accedite ad eum et illuminamini, et facies vestræ non confundentur. Quo finito, dicat clerus divisus per chorum juxta episcopum totum psalmum: Benedicam Dominum in omni tempore; et interim dum psalmus iste cantatur, pœnitentes corruant ad pedes episcopi, sicque prostrati jaceant, quoadusque psalmus finiatur (in margine: hic aquam benedictam spargat). Quo dicto, innuat episcopus alteri diacono dicente: Levate; et statim surgant pœnitentes, et dum offeruntur episcopo a presbyteris suis ut eos ipse matri ecclesie reconciliet, accipiat unum ex ipsis pœnitentibus, et interroget suum presbyterum dicens: Dignus est reconciliari (cum cantu)? Presbyter: Dignus. Et dicat episcopus: Tecum maneat; et det pœnitenti pacem dicens: Pax tecum. Et postea ab ipso pœnitenti cæteri similiter omnes pœnitentes osculum pacis accipiant. Et statim episcopus interroget iterum universaliter omnes reli-

quos sacerdotes de singulis suis propriis pœnitentibus dicens: Digni sunt reconciliari? a Presbyteri: Digni. Et dicat eis episcopus: Vobiscum maneat. Et sic intrent omnes in ecclesia, cantore incipiente hanc antiphonam: Cor mundum. Cum psalmo Miserere mei, Deus. Alter psal.: Miserere mei, Deus, quoniam conculcavit. Alter psalm.: Miserere mei, Deus, miserere mei. Postquam autem omnes reconciliandi in ecclesia fuerint introducti, episcopus ante altare prosternatur cum ministris suis et pœnitentibus. Finitis vero prædictis psalmis cum antiphona, dicatur: Kyrie eleison et Pater noster. Et episcop.: Domine, non secundum peccata nostra, etc. a. Neque secundum, etc. Domine, ne memineris iniquitatum, etc. a. Cito anticipent nos, etc. Oremus. Adesto, Domine, supplicationibus nostris, et me, qui etiam medicinam tua prius indigeo, clementer exaudi; et quem non electione meriti, sed dono gratiæ tuæ constituisti operis hujus ministrum, da fiduciam tui muneris exsequendi, et ipse in nostro ministerio quod tuæ pietatis est, operare. Per, etc. Oratio ad reconciliandum: Præsta, quæsumus, Domine, famulis tuis pœnitentiæ fructum, ut Ecclesie tuæ, a cuius integritate deviarant peccando, admissorum reddantur innoxii veniam consequendo. Per, etc. Alia: Deus humani generis benignissime conditor et misericordissime reformator, qui hominem invidia diaboli ab æternitate dejectum unici Filii tui sanguine redemisti, vivifica hos famulos tuos quos tibi nullatenus mori desideras, et qui non derelinquis devios, assume correctos. Moveant pietatem tuam, quæsumus, Domine, horum famulorum tuorum lacrymosa suspiria. Tu eorum medere vulneribus. Tu jacentibus manum porrigere salutarem, ne Ecclesia tua aliqua corporis sui portione vastetur, ne grex tuus detrimentum patiatur, ne de familie tuæ damno inimicus exultet, ne renato lavacro salutari mors secunda possideat. Tibi ergo, Domine, supplices preces, tibi fletum cordis effundimus. Tu parce consistentibus, ut sic in hac mortalitate peccata sua te adjuvante defleant, qualiter in tremendi iudicii die sententiam æternæ damnationis evadant, et nesciant quod terret in tenebris, quod stridet in flammis, atque ab erroris via ad iter reversi justitiæ, nequaquam ultra vulneribus saucientur, sed integrum sit eis atque perpetuum et quod gratia tua contulit, et quod misericordia tua reformavit. Per eundem, etc. Alia oratio: Majestatem tuam supplices deprecamur, omnipotens Deus, ut his famulis et famulibus tuis longo squalore pœnitentiæ maceratis miserationis tuæ veniam largiri digneris, ut nuptiali veste recepta ad regalem mensam unde ejecti fuerant mereantur introire, per, etc. Ultima, ut in ordine recommendationis vel in extrema un-